

arbejdere i virksomheden, som har behov herfor. Skattefriheden omfatter dels tilfælde, hvor arbejdsgiveren betaler for selve behandlingsudgiften, dels de tilfælde, hvor arbejdsgiveren mere indirekte betaler for behandlingen gennem en forsikringspræmie. Også den rentefordel, som en medarbejder måtte have ved, at arbejdsgiveren yder et fordelagtigt lån til dækning af udgifterne til alkoholafvænningsaf den pågældende, vil være omfattet af skattefriheden.

1. Hvilke behandlingsydelser er omfattet.

Efter forslaget kan der opnås skattefrihed for en hvilken som helst behandling, som parterne finder egnet. Sundhedsministeriet har oplyst, at der på alkoholområdet anvendes en række forskellige behandlingsmetoder, ofte i en kombination. Det er den generelle erfaring og opfattelse blandt alkoholbehandlere, at der ikke findes én behandlingsmetode, som er alle andre overlegen. Derfor skal den enkelte behandlingsform tilpasses, således at der ud fra alkoholmisbrugernes individuelle behov tages sigte på at ændre den enkelte alkoholmisbrugerens sociale, psykiske, bevidstheds- og helbredsmæssige situation.

Efter bestemmelsen kan der opnås skattefrihed for f.eks. samtalerapi hos psykologer eller andre, behandling på egentlige behandlingshjem, f.eks. i form af en Minnesota-kur eller lignende. Det er parterne selv, der træffer beslutning om behandlingsmetoden, eventuelt i samarbejde med den praktiserende læge.

Også de amtslige alkoholkonsulenter, der ud over stor ekspertise på området, har stor lokalkendskab til eksisterende behandlingstilbud, vil kunne give råd og vejledning til arbejdsgiveren og den ansatte, som ønsker afhjælpning af sit alkoholmisbrug.

Det er ikke en betingelse for skattefrihed, at lægen har henvist til behandlingen. Da arbejdsgiveren skal betale, må der på forhånd være en vis formodning om, at der vælges den rigtige behandling i lyset af de hensyn, der gør sig gældende på dette område: personlige, økonomiske og rationelle hensyn.

Skattefriheden påvirkes ikke af måden, hvorpå betaling for ydelsen sker. Der er skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnings, uanset om arbejdsgiveren betaler for behandlingen direkte til et hospital, en læge, en klinik eller lignende, eller om arbejdsgiveren efterfølgende refunderer den ansatte udgifter, som denne selv har afholdt til alkoholafvænnings. Er der tale om en forsikringsordning, der dækker en alkoholafvænningsbehandling, gælder det nævnte tilsvarende. Arbejdsgiveren kan derfor uden skattemæssige konsekvenser for den ansatte refundere et af

den ansatte betalt præmiebeløb, der dækker alkoholafvænnings.

Skattefriheden påvirkes heller ikke af, at arbejdsgiveren har ydet den ansatte et fordelagtigt lån til dækning af udgifterne til alkoholafvænnings. Efter forslaget er der således skattefrihed for hele den rentefordel, som medarbejderen måtte få i forbindelse med lånet.

Afholdte udgifter til alkoholafvænnings betragtes som fradragsberettigede driftsomkostninger for arbejdsgiveren.

Lovforslaget indebærer ikke skattefrihed for arbejdsgiverbetalt behandling af eventuelle fysiske skader, der er en følge af den ansattes alkoholmisbrug.

2. Forsikringsordning.

Betaler arbejdsgiveren som nævnt mere indirekte for ydelser til alkoholafvænnings gennem tegning af en forsikringsordning, der omfatter alkoholafvænnings for medarbejderne, er der ifølge forslaget ligeledes skattefrihed for arbejdsgiverens præmiebetaling til en sådan forsikring.

Skattefriheden gælder alene en præmiebetaling i forbindelse med en forsikringsordning for alkoholafvænnings. Har arbejdsgiveren tegnet en forsikringsordning, som dækker behandlinger for sundhedsydelser generelt, herunder også ydelser til alkoholafvænnings, vil der efter forslaget kun være skattefrihed for den del af præmiebetalingen, som kan henføres til den enkelte medarbejder som betaling til dækning af ydelser til alkoholafvænnings.

Som nævnt ovenfor under pkt. 1 er det parterne selv, der træffer beslutning om behandlingsmetoden. Det overlades derfor til forsikringstager og forsikringsgiver at vurdere, hvilken behandlingsydelse, der vil være bedst egnet i det enkelte tilfælde.

3. Betingelser for skattefrihed.

Som betingelse for skattefritagelse forslås det, at der foreligger en skriftlig lægeerklæring om, at medarbejderen har behov for en alkoholafvænningsbehandling. Lægeerklæringen skal ses som en objektiv konstatering af, at den pågældende medarbejder har et alkoholproblem.

Kriteriet om en lægeerklæring skal samtidig sikre, at der ikke sker misbrug af skattefriheden i form af f.eks. arbejdsgiverbetalte ferie-/recreationsydelser. Dertil kommer, at der endvidere i offentligt regi stilles krav om en lægehenviisning, hvis den pågældende alkoholmisbruger har behov for afvænnings på behandlingshjem eller lignende.